prove our markets. Of course, it is not possible to artificially raise the market but we have to adopt ways and means to improve the fortunes of our foreign market.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ, ഗവൺമെൻറ മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ മാത്രമുള്ള തല്ല് ഈ കാര്യത്തിൽ എനിക്കില്ല. എങ്കിലും അവർ പറഞ്ഞ വിലനിയന്ത്രണം—സമാധാനങ്ങൾ— അത്രശരിയായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

റവന്യൂ മെമ്പർ അവർകൾ നമ്മുടെ കൊപ്രയുടെ കാര്യത്തെ കുറിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും കൊപ്രയുടെ വില വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഇവിടത്തേക്കാൾ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ വില കുറവാണെ; അതുകൊണ്ട് ഇതിലേയ്ക്ക് ഒരു ഏജൻറിനെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല എന്നാണ്. അതിൽ എന്താണർത്ഥമുള്ളതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മേൽ പറഞ്ഞ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ട്രെഡ് ഏജൻറ് വേണ്ടത്. പരസ്യംകൊണ്ടു കാൻവാസ്സിങ്ങുംകൊണ്ടും മറ്റും സാധനങ്ങൾക്കു മാർക്കറ്റു കൂട്ടുവാൻ കഴിയും.

ഇക്കണോമിക്സ് ലാസ്സിനു എതിരാകുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ മേലധ്യക്ഷൻ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. കച്ചവട നിയമത്തിനനുകൂലിച്ചു പോയാൽ ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. കച്ചവടനിയമപ്രകാരം സാമാനങ്ങൾക്കു വിലകിട്ടണമെങ്കിൽ അഡ്വർട്ടൈസ്മെൻറ് ആവശ്യമുണ്ട്. കൊപ്രയും, നെല്ലും മാത്രമല്ല, മറ്റു സാമാനങ്ങളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അമേരിക്കയിൽ ചിക്കാഗോവിൽ വച്ചു നടക്കുന്ന എക്സിബിഷനു തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നും പലസാമാനങ്ങളും കൊണ്ടുചെന്നവയ്ക്കുകയുണ്ടായി.

ഏതായാലും ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ എനിക്ക് ഇതിനെപ്പറ്റി നല്ല തീർച്ചയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും എന്നേക്കാൾ വിദഗ്ധന്മാരായ ആളുകൾ ഇതിനെതിരായി പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും ഞാൻ ഇതിനെ പ്രസ്സുചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

Resolution was, with leave, withdrawn.

6. Agriculturists' Protection Act and Agriculturists' Debt Redemption Scheme.

Mr. K. M. Ibrahim.—Mr. President Sir, the resolution I want to move is—'*This Council is pleased to recommend to the Government to take urgent steps for effecting an Agriculturists' Protection Act and an Agriculturists' Debt Redemption Scheme in this State on the models of Bhavanagar State and Hydrabad and on the basis of special circumstances, if any, prevalent here.*"

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

If there is any one subject of which we can never be tired of speaking it is that of the long-suffering agriculturists who constitute, says our last Census, more than half of our total population. Agricultural indebtedness is the all-absorbing problem in this country at present; and this resolution is only intended to remind the Government for the 'n'th time of their obvious but neglected duty to tackle it. During the last Budget Session a cut motion was tabled to bring the same matter to the notice of the Government; and they had promised to place it in the meeting of the Departmental Heads. But when asked about it in the next meeting, the answer given was that the problem never came before them for the simple reason that 'that august body never met. This is a sufficient indication of the Tomfoolery practised in such questions of vital importance. No amount of suffering on the part of the poor agriculturists seems to make any effective appeal to our callous Government who have learnt to view heart-rending miseries with astonishing indifference. They have always shown a cold shoulder to the various suggestions and proposals made from this side of the House. If repetition would add to the intensity, the agriculturists would have been redeemed long ago.

The Members on the Treasury Bench, being assured of a fixed and comfortable income, are by nature and disposition incapable of gauging the depth of penury to which the agriculturists are reduced. Only those who move among them and who are the sad spectators of the undoing of once-affluent and happy families can understand it. Herein comes the refreshing contrast of the Socialist regime where the highest officers are picked up from the proletariat and are just sufficiently provided as the common worker. The plight of the agriculturists of our State is too well-known even to the Government to call for a detailed description. On the one hand the price of the agricultural produces has reached an incredibly low figure—and no one knows it may not go lower still—and on the other, the productive capacity of the land is fast dwindling owing to inadequate improvements therein, and the working of the inexorable law of Diminishing Returns. Thus they are moving in a vicious circle waiting for the inevitable catastrophe which is to come sooner or later. To crown this staggering state of affairs, there is the galaxy of what may be modestly called Human Sharks—I mean the fraternity of Shylocks— always ready to devour the already enfeebled agriculturists. In this hastening of the agriculturist's ruin the Government, instead of coming to his rescue, seem almost to connive at it! Their machinery of justice never appears to have even heard of that excellent maxim of 'Temper-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ing justice with mercy' in adjudicating briefs between money-lenders and debtors. If ever a poor agriculturist owing a paltry sum and owning a small plot of land, struggling in vain to make both ends meet, is sued by a millionaire—creditor who hoards up money for the mere fun of it, there is the unerring arm of the Law to crush him to utter serfdom. Oh! what a sad commentary of Justice!

The stereotyped answer the Government is always ready to fling at the questioners is that the Omnipotent World Depression it is that has affected the agriculturist. This, I am forced to declare, has become a very kackneyed phrase and is being made use of in answering any inconvenient question. I do admit that the depression has financially crippled many a Government. But that is no reason why they cannot endeavour to do whatever lies in their power to mitigate the sufferings of the people. A system of Government that can only be a collection of helpless onlookers has, I say, no right to exist under that name. Let us better call them by some other name. If our benign Government is afraid of being guilty of any originality in the matter of relieving the oppressed, I ask them why they cannot at least copy the extremely inoccuous and constructive methods followed by poorer States than Cochin. I am referring particularly to the Debt Redemption Scheme and the State Kheducts Protection Act of Bhavanagar State. This tiny State in the north has set an example worthy of a true civilised Government. With necessary alterations and improvements to suit our peculiar circumstances we can also have a scheme to the betterment of our people. I cannot understand the lukewarm and step-motherly attitude taken up by the Government Members when they are referred to the Bhavanagar Scheme. One of them struck a plaintive note the other day that the place was too far away from Cochin and surely I will be the last to accuse our Government with far-sightedness. Can it be that they don't want to take the trouble to study the Bhavanagar Scheme; or can it be that they, like some of the British Indian Delegates to the First R. T. C., who, when they heard for the first time of Federation, rushed to the book stalls and ordered books on federation, are only studying the problem; and like the same redoubtable forgers of Constitution, have not yet mastered it? Or can it be (which seems more obvious) that they are concerned more about collecting revenue than providing a corresponding measure of relief and palliative to the poor? If so, why this costly show of a Council and why this sham of a discussion? If we, the elected Members, cannot persuade this heartless Government to adopt a very mild scheme of relief to our misery-ridden peasantry,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

why should we be here masquerading as their representatives?

In Bhavanagar an Agriculturist's Protection Act was effected early in 192930. The Act afforded the agriculturists relief regarding past usurious transactions and protection against victimisation in future. Simultaneous with the Act a Debt Redemption Scheme was introduced by which agricultural debts were compounded and paid off by the State who realised the amounts from the respective debtors in easy instalments. The Hon'ble Member for Revenue was telling us in the last meeting that the Government had in their file and under consideration (and what consideration we know) copies of the Act and scheme and I believe they might have looked into it by this time.

The Bhavanagar Agriculturist's Protection Act was an improvement on the Deccan Agriculturist's Relief Act and its progress was wonderful. In the two Mahals of the State where the scheme wasfirst worked out not a single suit or execution proceeding pended against any agriculturists in the civil courts; agricultural indebtedness in those two Mahals amounted to Rs. 1,729,874 and the same was compounded to Rs. 462,644 and paid off by the State who subsequently realised the latter from the indebted agriculturists in easy instalments and at the low interest of 4 per cent. The capacity and solvency of the agriculturists, the part interest and premiae, etc., played in swelling debts were the two important factors that decided the proportion of compounding the nominal debts. The agriculturists were by the scheme saving annually in interest charges alone a sum of about four and a-half lakhs. Even the money-lender on the whole was found to be making better recoveries than under ordinary law. To crown all, the State was found to be gaining financially also by the arrangement. Herein lies the beauty of human insight. Like the Mosaic rod it can cause an all-round prosperity. I understand relief on the same lines is being attempted in Hydrabad as well. It is high time for a State like ours that has the audacity to label itself as "Progressive" to rise to the occasion, though a day after the fair.

I am not here to expatiate on the manifold wrongs inflicted by the Government to the cause of agriculture in this country, such as their negligence in having enforced no agricultural Protective Tariffs so far or in their indifference towards Land Organisation, Industrial Equipment of Agriculture or Economic Stimulation of our individual Peasant Holdings; let us now give that fast-dwindling race at least a hand-to-mouth existence.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I make this final appeal to the Government for their sake and for the sake of peace in this country, to lose no time in chalking out a scheme on the basis of the one I have already referred to and work it out immediately. I have no doubt that my Hon'ble colleagues will be pleased to support this resolution.

Mr. A. Sankara Poduval.—Will the Hon'ble Member be pleased to place copies on the table?

Deputy President.—The resolution has not been seconded.

Mr. A. Sankara Poduval.—It is only for information.

Mr. K. M. Ibrahim.—I will send a copy to the Hon'ble Member.

Mr. Joseph Pettah.—I second it. In seconding this resolution I find it simply superfluous to add anything more to what the Hon'ble mover has said. He has so ably and so convincingly brought home to this House the various arguments pertinent to the question of the Government launching upon a scheme of reducing indebtedness in this State and of protecting the agriculturists here. The British Government had done it as long ago as 1875 when they passed the Deccan Agriculturists' Act and they have also introduced the other measure to protect the agricultural interests of the people of British India. Even in Travancore something has been done to protect the poor peasantry from the clutches of cruel money lenders. The scheme is not at all an impracticable one, nor is there anything fantastic about it. It is well within practical politics and if a State like Bhavanagar could do something in this respect surely we also could do something tangible in this respect. The only thing that is necessary, I should consider, is this, that the Government should sympathetically enter into this question. We don't want that the Government should do everything and perfectly, but at least let a beginning be made to give some sort of relief to the agriculturists here. There are various ways of protecting the agriculturists and various ways of debt redemption. We do not compel or we do not insist that they should accept the Bhavanagar scheme exactly word by word. They can make the necessary modifications on it. If the Government want, I am sure, they could do something tangible in this respect. As the Hon'ble mover has said the Government must have some imagination, some foresight; but above all that, I say they must have some sympathy. I think it is for lack of this sympathy that nothing has been done so far. It is a very businesslike proposition that is contemplated by this resolution and if the Government were to enter upon it seriously, I am sure it will unfold itself into a practical scheme calculated

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to increase the contentment and prosperity of our people. It is not a mere joke when we say that unless something is done in time there is that dangerous and uncomfortable prospect of socialism in all its destructive aspects coming into this State as well. In very many other countries on account of the agricultural indebtedness, on account of the miseries suffered by the peasantry there have been very destructive revolutions. England witnessed some of those revolutions. The Deccan Agriculturists Relief Act was passed consequent on the Deccan riots. In other countries also there have been wholesome confiscation of the property. If, therefore, the comfortable classes would not come to the rescue of the poor peasantry and if the Government representing mostly these comfortable classes do not come to the rescue of the poor peasantry, I am afraid a day will come when there may be similar revolutions here, wholesome confiscation of property and all the consequences attending upon such a revolutionary process. Therefore, briefly I would put it to the Government that, as the mover has pertinently said, for their sake and for our sake and for the country in general, they will do well to take up this question seriously and do something tangible in this matter.

Mr. K. T. Mathew.—Sir, in supporting the motion which has been so ably moved by the Hon'ble Member for Cranganur may I read a few sentences from a recent speech of His Excellency Lord Willingdon. His Excellency in his opening address to the Legislative Assembly this year says: "In September last, I made a reference to the unsatisfactory economic position of the Indian Agriculturists. There has been some further improvement in the situation since then and such evidence as is available encourages the hope that the worst period of depression is over. The winter crops have been good in most of the countries and the prices of agricultural produce though still low maintain an upward tendency. Meanwhile whenever necessary the local Government continued to give relief by advancing loans and granting suspensions and remissions of land revenue. Of the special methods under consideration by certain local Governments which I mentioned in my last address, the Central Provinces Debt Conciliation Bill is expected to be passed into law shortly. The report of the United Provinces Agricultural Debt Committee is now before the local Government who are also endeavouring to find a formula for adjusting rent and revenue automatically with the major fluctuations in prices without a need for resort to courts".

At the last meeting I asked the Government whether the Government would consider the reports of the United Provinces Agricultural Debt Committee and the Central Provinces Debt Conciliation Bill and the Government said in reply that they would look into the matter and do what is necessary. I don't know whether the Government have fulfilled their promise or the matter is still under their consideration. Their silence leads me to think that they have not done anything in pursuance of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

their promise. The mover had dealt at length with the Bhavanagar enactment and since he has not said much about what is done in Hydrabad, I invite the attention of the Government as well as of this House to a recent communique issued by the Government of Hydrabad and published in the 'Hindu' (Madras) and other leading dailies. Sir, this is the time fo taking action. There is no use of spending time thinking over this question till the period of depression be over and the lands have passed into the hands of the money-lenders and rich land owners. So I appeal to the Government to take immediate steps in the matter and if necessary to issue a proclamation so that the poor agriculturists may not be deprived of their lands.

മിസ്റ്റർ. കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ,- ബഹുമാനപ്പെട്ട ക്രാങ്ഗനൂർ മെമ്പർ ഈ സഭയിൽ ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ ഏറ്റവും നല്ലതായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ നിശ്ചയത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു. ഭാഗ്യവാന്മാരായ ഗവൺമെൻറ മെമ്പർമാർക്ക് നേരിട്ടറിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ചില സംഗതികളും ഞാൻ നേരിട്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില നിഭാഗ്യ സ്ഥിതികളെ ഇവിടെ പറയാം.

ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനം തുടങ്ങുന്നതിനു സല്പം മുമ്പ് വസ്തുക്കളുടെ, പറമ്പുകളുടേയും നിലങ്ങളുടേയും വില വളരെ കൂടുതലായിരുന്നു. അന്നത്തെ വിലയുടെ നിരക്കനുസരിച്ച് കടമായി വാങ്ങിയിട്ടുള്ള പണം ഇപ്പോൾ വസ്തുക്കൾ പണയം വച്ചാലും പലിശപോലും കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ പ്രയാസമായിട്ടാണിരിയ്ക്കുന്നത്. സാമാനങ്ങളുടെ വില കുറഞ്ഞതാണ് അതിനുകാരണം. വസ്തുക്കളുടെ വിലയും മുമ്പിലത്തേതിലും നേരുപകുതി ആകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വസ്തു കൊടുത്തു കടം വീട്ടാമെന്നു വിചാരിച്ചാലും വസ്തു വാങ്ങുവാൻ ഇപ്പോൾ ആരുമില്ല. വില കുറച്ചു കൊടുത്താലും വാങ്ങുവാൻ ആളില്ല. ഈ നിലയ്ക്ക് മിക്കവാറും എല്ലാവരുടേയും വസ്തുക്കൾ ഏതാനും പേരുടെ കയ്യിൽ നിസ്സാരമായ വിലയ്ക്ക് പോയി കൂടുവാൻ പോകുന്നു!! ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടോ എന്നാണ് നോക്കേണ്ടത്. മറെറാരു കാര്യം ആലോചിയ്ക്കുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ക്രാങ്ഗനൂർ മെമ്പറുടെ ഈ നിശ്ചയത്തെ എതിർക്കുകയല്ലേ വേണ്ടതെന്നും എനിയ്ക്കുതോന്നുന്നുണ്ട്.

റഷ്യയിൽ ഒരു കാലത്ത് ക്ഷാമക്കാർക്ക് ആശ്വാസവേല ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടിയ ഒരു സഭയിൽ ഫ്രൂവയസ്സായ ഒരു വിദ്വാൻ എഴുനേറ്റു നിന്ന് ക്ഷാമക്കാർക്ക് ഒരു സഹായവും അപ്പോൾ ചെയ്യരുതെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. ക്ഷാമത്തിനു കുറവു വരുത്തിയാൽ വിപ്ലവം താമസിക്കുമെന്നായി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രുന്ന ആ കുട്ടിയുടെ ഭയം. ആ കുട്ടിയാണ് പിന്നീട് ഓലനിൻ ആയതും റഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തെ വേലക്കാരുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു കൊടുത്തതും. ദാരിദ്ര്യത്തിലും കടത്തിലും മുങ്ങിക്കുടിക്കുന്ന ആളുകളെ പിടിച്ചു കരകയറ്റുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടു വല്ലതും ചെയ്യണം. ഗവമ്മെൻറു മെമ്പറന്മാർക്കു" തല്ക്കാലം ഈ സംഗതിയെ പറ്റി നല്ല വിവരമില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു ജനാലിറ്റി അവർക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ അവർ ശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്നില്ല. യാതൊരു രക്ഷയും ഇല്ലാതെ ജനങ്ങൾ നിരാശരായിത്തീരുമ്പോൾ അവർ ഏതെല്ലാം വഴിക്കെല്ലാം തിരിയുമെന്നുള്ളതു് ആർക്കുംതീർച്ചയില്ല (ഹീയർ ഹീയർ) അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥിതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെന്നെത്താതിരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടതകൾ പരിഹരിക്കാൻ തക്ക ഒരു സ്കീം ഗവമ്മെൻറു സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്".

Rama Varmha Tampuran.—Sir, the schemes referred to in this resolution—the Bhavanagar Scheme and the Hydrabad Scheme are utterly different in principles. Unfortunately I have not had the opportunity to study the Hydrabad scheme. As to the Bhavanagar scheme a fairly rough outline is available from one of their latest Administration Reports. The Bhavanagar scheme comprises the policy of buying over all the private debts in the land. Whoever has a debt, from him the Government buys over that debt. That way the Government buys over all the debts of the private parties in the land and tries to come to a settlement direct with the creditors. In other words once that scheme is put into operation the two parties will be the Government and the creditors. The debtors will be excluded from direct dealings and the debtors will be paying their debts to the Government by easy instalments. The President of the Bhavanagar Regency Council when adumbrating the scheme—very very justly I think—made some precautionary statements about this policy. This was the first instance when such a scheme has been adopted and they were not sure what the result of their scheme was going to be, whether it was going to be a success or not. They have now started upon such a scheme with the noble idea of seeing at least one day when everybody in the State or all the agriculturists in the State will be free from the worry of the money-lenders. Just to envisage such a situation and to give them a new lease of life and to give them a fresh start, as it were, they have started the scheme. They themselves are not sure of the success. Here is one of the relevant passages in which the President refers to the scheme:—

"The heavy indebtedness of the agricultural classes is a phenomenon not confined to Bhavanagar alone and the same has been

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

attracting universal attention all over India for years past. Various palliative and tentative measures have been applied to lighten the burden of the heavily indebted agriculturist and improve his financial condition. But the present attempt to effect a total and complete redemption of the whole of the agriculturist class and thus enable it to make a fresh start is unique and uncommon. No doubt this will necessitate the advance of a very large sum and some risk is also inevitable under the circumstances; but considering the lofty and benevolent aim which has motived this attempt, the risk involved is not excessive and certainly worth taking" (*Hear, hear*).

Mr. K. M. Ibrahim.—I suppose it was said in 1929. Has the Hon'ble Secretary any information about its working subsequently?

Rama Varmha Tampuran.—This is from the Report for the year 1930—31 and this is the latest report available here.

The Bhavanagar scheme is a scheme to redeem all the debts in the State at one stroke. What its immense liabilities will be in a State like Cochin, the House may well imagine.

With regard to Hydrabad and agricultural Deccan, so far as I could see from the reports appearing in the papers they have simply enacted the Usurious Bill. This is quite different from the Bhavanagar Scheme. The two are not parallel at all. The Hydrabad scheme is just a scheme to reduce the hold of the money-lending classes or in otherwords to reduce the high rates of interest which might be extracted from the peasant classes. The Bhavanagar scheme is quite different.

Mr. C. A. Ouseph.—Is it not a fact that a Uusurious Bill was passed by this Council?

Rama Varmha Tampuran.—Yes, but it has been vetoed by His Highness. So, I say, the two schemes are quite different. I do not think that at present it will be possible for the State to proceed on the lines of the Bhavanagar scheme and try to redeem the debts of the land at one stroke. I am sure no other State has tried such a thing, neither an Indian State nor a British Indian Province.

Mr. C. A. Ouseph.—Somebody should try.

Rama Varmha Tampuran.—It is not possible to try to do impossible things.

Mr. P. C. Virkey.—What is the population of Bhavanagar?

Rama Varmha Tampuran.—5,00,274.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—May I know the income of the State?

Rama Varmha Tampuran.—Rs. 1,10,84,550.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. A. R. Menon.—Is not the income mainly from the Port?

Rama Varmha Tampuran.—The port income comes to 50 to 52 lakhs. I don't think the House will expect the Government to accept the resolution as it is.

Mr. A. Sankara Poduval.—Sir, in supporting the resolution I only wish to elaborate a point of this resolution. We do not want the Agriculturists' Protection Act and the Bhavanagar scheme to be incorporated wholesale here. What with sales under the Revenue Recovery Regulation, and what with sales in court, the small landed proprietors and the ryots are seen deprived of their holdings. This deprivation of the ryots' small holdings has been steadily on the increase during the past 18 months. It is with a view to avoid this that this resolution has been tabled here, and we have made it a party motion. The Usurious Loan Bill was vetoed. Money-lenders are realising as much interest as they could, and under the present economic depression the ryot is going to the wall. Government must see that the small landed proprietors are not completely ruined. If some such measure be adopted and the debts are cleared off, the ryot would be saved, and Government could get back the investment, provided a reasonable time limit is fixed within which the ryot can pay off his debt. The mover of this resolution only requests that some remedial measures may be introduced in this behalf. Under existing conditions Government alone can move in this matter. There is no use in the introduction of a Bill by the non-official Members, since even the Usurious bill was vetoed. The fate of another bill for the protection of the agriculturist is a foregone conclusion. It is in these circumstances that we pray the Government may be pleased to view this matter sympathetically.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Has the Government any alternative scheme?

Rama Varmha Tampuran.—We have not thought about any alternative scheme.

Mr. A. Eachara Menon.—What is the position of the Government in this matter?

Rama Varmha Tampuran.—We oppose.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഈ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ച് സർക്കാരിന്റെ പാഞ്ഞിട്ടുള്ള മറുപടി ലേശവും എനിയ്ക്കു തൃപ്തിയായിട്ടു തോന്നുന്നില്ല. ഇതു് ഇതിനെത്രയോ മുമ്പുതന്നെ ആലോചിക്കേണ്ടതായ ഒരു വിഷയമായിരുന്നുവെന്നു് സർക്കാരിനു ബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുണ്ടായിരിയ്ക്കണം. രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലം മുമ്പുതന്നെ ഈ സഭയിലെ അനദ്ധികൃത സാമാജികന്മാർ സർ

മ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നല്ലകാലത്തെ പറ്റിയും നാട്ടുകാരുടെ ദുഷ്കാലത്തെ പറ്റിയും പലപ്രാവശ്യവും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സുഖമായ പദവിയേയും നാട്ടുകാരുടെ കഷ്ടസ്ഥിതികളേയും കുറിച്ച് വീണ്ടുംവീണ്ടും പറഞ്ഞ് ഉദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികന്മാരുടെ മനസ്സിനു് ക്ലേശം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കണ്ടാഎന്നു വിചാരിച്ച് എല്ലാസഭയിലും അതിനെപറ്റി പറയുന്നില്ലെന്നേയുള്ളു. എന്നാൽ സ്വല്പം ചിലതു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടവർ എത്രതവണ പറഞ്ഞിട്ടും മനസ്സിലാക്കാത്തതിൽ അത്ഭുതമുണ്ട്. ഒന്നും അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ മിണ്ടാതിരിയ്ക്കയാണ് ചെയ്യുന്നതു് എന്നു് എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഇവിടെ പറയുന്നു, അതു ശരിയാണ്. ഏതായാലും നാട്ടുകാരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെപറ്റി കുറച്ചെങ്കിലും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പിന്നെയും സാമ, ദാന, ഭേദ, ദണ്ഡം, (ചില) ഭണ്ഡത്തിനു വഴിയില്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അതുവരെയുള്ളതുകഴിച്ചു കളയാമെന്നാണു വിചാരിയ്ക്കുന്നതു്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഇതിന്റെ അവതാരകൻ ഒന്നരണ്ടു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ചില ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്; അതനുസരിച്ച് ഇവിടെയും എന്തെങ്കിലും ഒരേർപ്പാടു ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു ശവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും പറഞ്ഞമറുപടി ഇവിടെ ഭവനഗരിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലുള്ള ഏർപ്പാടുകളൊന്നും യാതൊരുതരത്തിലും ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല; അതിനു് നമുക്കവിടെപണമില്ലഎന്നാണു്. ഹൈദരാബാദിലെ കാര്യങ്ങളൊന്നും ഇതിൽ പെടുത്തിട്ടില്ല. എത്ര ഗൌരവമായ ഒരു വിഷയത്തിനു് എത്ര നിസ്സാരമായ ഒരു മറുപടിയാണു് ശവമ്മെണ്ടു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്!! നാട്ടുപുറത്തുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയെന്താണെന്നും മറ്റും നോക്കാതെ അവരുടെ പക്കൽനിന്നും നികുതി ശരിയായി പിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ; അതിൽ വല്ലതും കുറവുവരുന്നുണ്ടോഎന്ന മാത്രമേ ശവമ്മെണ്ടു് നോക്കുന്നുള്ളു. അതു് ശരിയായി പിരിയ്ക്കാത്തപക്ഷം തഹശീൽദാർമാർക്കും, പാവ്വുതുകാരന്മാർക്കും മുറയ്ക്കു് റിമെയിൻഡർ അയച്ചുതുടങ്ങും. അതുകാരണം നികുതി ശരിയായി പിരിയ്ക്കുന്നതിൽ അവർ ജാഗ്രത കാണിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. അതുപോലെതന്നെ കള്ളഷാപ്പുകളിലേയും സംഖ്യ പിരിച്ചെടുക്കാൻ ആളുണ്ടാകും. ഏതെല്ലാം വഴിയിൽകൂടി പണം പിരിയ്ക്കാൻ കഴിയുമോ, ആ വഴിയെല്ലാം ശവമ്മെണ്ടു് നോക്കും. മിക്കവാറും ആളുകൾ നികുതി കൊടുക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവരും മാനികളുമായിരിക്കും. അവർ തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കളെ പണയം കൊടുത്തെങ്കിലും നികുതികൊടുത്തു് മാനത്തെ സംരക്ഷിയ്ക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവരാണു്. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പക്കൽനിന്നും പണം പിരിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള ശുഷ്കമാത്രമല്ലാതെ അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെ പറ്റിയൊന്നും ശവമ്മെണ്ടു് ആലോചിയ്ക്കാറില്ല. വാസ്തവത്തിൽ നാട്ടുകാരുടെ സ്ഥി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തിയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ ഗവൺമെന്റ് ഇപ്രകാരം ഒരു മറുപടി പറഞ്ഞതെന്നു് എനിയ്ക്കു സംശയമാണു്. ആലോചിച്ചിട്ടാണെന്നു വേണമെങ്കിൽ ചോദിച്ചാൽ പറയും. പരമാർത്ഥം അതല്ലെന്നു നമുക്കറിയാം. ഇങ്ങിനെതന്നെ ഇനിയും ഒരു രണ്ടു കൊല്ലം ഇരുന്നാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്ഥിതിയ്ക്കു് തന്നെത്താൻ ഒരു മാറ്റം വരും. ഇപ്പോൾ നാട്ടുകാരുടെ സ്ഥിതിയ്ക്കു് മാറ്റം വന്നുതുടങ്ങീട്ടുണ്ടു്. അവനവന്റെ സ്ഥിതിയ്ക്കു് കാലക്രമത്തിൽ മാറ്റം വരുമെന്നുള്ളതു് ആലോചിച്ചിട്ടെങ്കിലും അങ്ങിനെ വരാതിരിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി ശ്രമിയ്ക്കണം. ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ കുറച്ചുകാലംകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ വരവു നില്ക്കും. വരവു നിന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വീതിച്ചെടുക്കാൻ ഒന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. ആ അവസ്ഥ വരാതിരിയ്ക്കുവാനാണു് ഞാൻ മുൻകൂട്ടിപറയുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങൾ തീരെ നിസ്സാരമാക്കി തള്ളിക്കളയുന്നപക്ഷം ഓരോ രാജ്യങ്ങളിൽ നടന്ന ചരിത്രങ്ങൾ ഇവിടേക്കും ബാധകമാകുമെന്നു് പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരനുഭവം ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തു വരുത്താതിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

Mr. K. T. Mathew.—May I know whether the Government have considered the two Regulations which they promised to look into in answer to a supplementary question the other day?

Rama Varmha Tampuran.—Which Regulations?

Deputy President.—This is not question time. We are now on the resolutions.

Mr. K. Ayyappan.—May I know whether, when the Government makesa promise, they record these promises?

Mr. Joseph Pettah.—I propose the question be now put.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—I second it.

മിസ്റ്റർ. കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—സർ, ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അനുദ്യോഗസ്ഥ മെമ്പറന്മാർ ഇവിടെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും തന്നെ എനിയ്ക്കു പറയുവാനില്ല. ദിവാൻ സാക്രട്ടറി സ്വന്തം പ്രസംഗത്തിലെ തത്വത്തെ ഡിസ്പ്ലെ ചെയ്കമാത്രമാണു ചെയ്തതു്. ഭയാനകങ്ങളും ഭയങ്കരങ്ങളും പൊതുജനരക്ഷയ്ക്കുതാവശ്യങ്ങളുമായ കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം തന്നെ ഛരീ എന്നു പറഞ്ഞു് ആട്ടിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ടു തീരെ നിസ്സാരമായ മറുപടികളാണു് സാധാരണയായി ഗവൺമെന്റു് പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു് അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു കാണിയ്ക്കുന്ന ഒരു ഇൻസൾട്ടു് (അനാദരവു്) ആണെന്നാണു് എനിയ്ക്കു തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഈ വക സംഗതികളിൽ അനുദ്യോഗ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്ഥമാരെല്ലാവരും സഹകരിച്ചു കുറെക്കൂടി ശക്തിയായി അനുകൂലിയ്ക്കണമെന്നപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു.

Resolution put and carried.

As the mover was absent the following Resolution was considered withdrawn.

Mr. Popatlal Goverdhan Lalan—*This Council recommends to the Government to remove the toddy and country liquor shops from the limits of the Mattancheri, Ernakulam and Trichur Municipalities.*

7. Licenses to Arecanut Markets at Vadakkancheri.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*This Council recommends to the Government that licenses to run arecanut markets at Vadakkancheri be granted to whomsoever ready to pay for the license and satisfy the necessary sanitary conditions.*

എനിയ്ക്ക് രണ്ടാമത്തെ കൌൺസിലിൽ പ്രതിനിധീകരിയ്ക്കുവാൻ ഇടയായവടക്കാഞ്ചേരി നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ഫ്രാൻവില്ലേജുകളേയും, ഇപ്പോൾ പ്രതിനിധീകരിയ്ക്കുന്നതായ മുളങ്കുന്നത്തുകാവു നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ട ഭ്രരിപക്ഷം വില്ലേജുകളേയും വളരെ കഠിനമായി ബാധിയ്ക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയമാണ് ഞാൻ ഈ സഭ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥഭാഗത്തേയ്ക്കും, അനുദ്യോഗസ്ഥഭാഗത്തേയ്ക്കും ആവശ്യമായ വിവരങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനും അത്യാവശ്യമായ ചില സംഗതികൾ അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഒരു ചോദ്യം വഴി ഗവർമ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിച്ചതിനും ഗവർമ്മെൻറിന്റെ സാധാരണ പതിവനുസരിച്ച്—ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചോദ്യമായതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ വാദപ്രതിവാദം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ആ ചോദ്യത്തിനുത്തരം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നുള്ള സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച്—ഇതുവരെ മറുപടി തന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഞാനിവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി ആലോചിയ്ക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഈ സഭയിലുള്ള മെമ്പറന്മാരിൽ അധികം പേർക്കും ഇതിന്റെ ശരിയായ വിവരങ്ങൾ അറിവില്ലാത്തതുകൊണ്ട് തെറ്റായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി മെമ്പർമാരുടെ മനസ്സിൽ കുത്തിച്ചെലുത്തുവാനിടയായിട്ടുണ്ടെന്നതുഹിയ്ക്കുവാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ചില മെമ്പർമാർ ഇതിനെപ്പറ്റി ചില അഭിപ്രായവിത്യാസങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിയ്ക്കാനിടയുള്ളതിനാൽ "ഇതിലെ വാചകം ശരിയായിട്ടില്ല; ഇതിനെക്കുറിച്ചുകൂടി വിപുലമാക്കേണ്ടിയിരുന്നു എന്നും മറും ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ എഴുന്നാട്ടു നോട്ടിസ്സുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, അല്പദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഏതാണ്ട് ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ചിലസംഗതികൾ ഇവിടെ സംസാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly